

OMATUNTO

Väinö Hotti

Ref. ja teh. VHn

USKOVAN TYÖKALUPAKISTA TULISI AINA LÖYTYÄ:

1. RAAMATTU
2. JÄRKI (RATIONAALISUUS)
3. OMATUNTO

OMATUNTO

Omassatunnossamme puhuu Jumalan ääni. Omatunto valvoo mielialaamme ja vaatii meitä tekemään, minkä tiedämme oikeaksi, mutta kieltää meitä tekemästä, minkä tiedämme vääräksi. Kristitylle Jumala on sanassaan ilmoittanut, mikä on oikeaa ja mikä väärää.

Omantunnon toiminta osoittaa meille, että joka hetki olemme Jumalan kasvojen edessä.

"Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä" (Apt.21:15).

"On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan" (Martti Luther Wormsin valtiopäivillä. (KO 16 / 1948)

Samvete

Omatunto merkitsee ruotsin kielessä YHDESSÄ TIETÄMISTÄ. Jumala ja omatunto toimivat siis yhdessä. Kun olemme sopusoinnussa omantunnon kanssa, on meillä yhteys myös Jumalaan. Samoin myös lähimmäissuhteemme on kunnossa.

Omaatuntoa on myös sanottu JUMALAN PIENEKSI YSTÄVÄKSI. Se toimii Jumalan ystävänä meidän iankaikkiseksi parhaaksi!

On tärkeää elää sovussa omantunnon kanssa. Tämä merkitsee myös sitä, että kuuntelemme usein sen ääntä: **"Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen"** (Job 22:21).

Onko omatunto luotettava?

Se ei ole "absoluuttisen" luotettava. Se luotettavuus riippuu meidän tietomäärästämme. Alkuasukkaan omatunto voi sallia jopa "ihmissyönnin".

Sanaan sidottu omatunto on luotettava. Siksi ihmisen tulee tuntea paljon Raamattua sekä Vanhaa että Uutta testamenttia.

Paatunut omatunto

"Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi **loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä**" (Apt.24:16).

Toistuva toimiminen omantunnon vastaisesti turmelee ja paaduttaa omantunnon:

"Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, **joiden omatunto on poltinraudalla merkitty**" (1.Tim.4:2).

Tieto ratkaisee

"Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, **hänelle se on synniksi**" (Jaak.4:17).

Kun ihminen toimii vastoin parempaa tietoaan, hän loukkaa omaatuntoa - ja tekee syntiä.

Omatunto marttyyrina

On sanottu, että aikamme **suurin marttyyri** on OMATUNTO. Tämä kertoo siitä, että ihmiset toimivat yleisesti vastoin parempaa tietoaan, siis loukkaavat omaatuntoaan. Tästä taas seuraa OMANTUNNON PAATUMINEN! Uskovaa omatunto ohjaa aina SANAN LINJALLE!

Mitä tämä merkitsee uskovalle!

Uskova irtautuu Jumalasta ja Sanasta. Hän alkaa toimia samoin kuin kääntymätön ihminen. Häntä uhkaa HENGELLINEN KUOLEMA:

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**' (Ilm.3:1).

MITKÄ ASIAT TÄNÄÄN OVAT KESKEISIÄ?

REGIMENTTIOPPI

Uskovan toimintakenttään kuuluu HENGELLINEN ja MAALLINEN regimentti. Edellisessä toimitaan UUDEN LUONNON ja jälkimmäisessä VANHAN LUONNON mukaan. Tämähän on skitsofreenistä, KAHDEN HERRAN palvelua. Uskova on kaikissa tilanteissa sama HERRAN TODISTAJA! Apostoleilla oli vain yksi regimentti! Se riittää meillekin!

Tässä **kirkko** (vastoin Raamattua) vapauttaa uskovan kirmailemaan kaikilla yhteiskunnallisilla kentillä! **Muukalaisuudesta luovutaan!**

Tällainen "takinkäyntö" rasittaa välttämättä myös OMAATUNTOA.

EKKLESIAOPPI

Tämä liittyy läheisesti Jeesuksen sanoihin:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, **jos teillä on keskinäinen rakkaus**" (Joh.13:34,35).

Apostoli Johannes tuo myös tämän selvästi esille: "**Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä**" (1. Joh.1:7).

Valkeudessa vaeltaminen johtaa "automaattisesti" toisten uskoviin yhteyteen!

"On aika havaita ja tiedostaa, että valikoivalla ja osittuneella rakkaudella ei voi rakastaa kokonaista ja jakamatonta Kristusta. Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, **lausun samalla tervetulleeksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman**

heitä” (Aaro Leikkari, Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.161). - Teh. VHn.

Raamattu opettaa, että ainut oikea seurakunta on EKKLESIA. Muut ovat ”lahkoja”.

Raamattuun sidottu omatunto (ja myös terve järki) ei voi tulla muuhun johtopäätökseen:

- **PYHÄ HENKI** synnyttää Ekklesian, ja johtaa sitä. - **DIABOLOS** (heittää erilleen, hajottaa) synnyttää lahkot ja hallitsee niitä.

Maalaisjärkikin päättelee jo ryhmittymien johtajien nimistä, mikä henkivalta on kyseessä!

Harhaopisesta seurakunnasta on luovuttava: **”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä”** (Room.16:17).

Jos ja kun uskova ei sanoudu irti lahkoista, hän toimii vastoin SANAA - ja OMAATUNTOA. Hän on tällöin tiellä, joka johtaa KADOTUKSEEN!

”lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:19-21).

”Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus jne., niin hän tahtoo, että uskovaisen koko elämä on oleva parannusta”
(Luther, 1. teesi, 1517).

(nettikuva)

MARTTI LUTHER

10.11.1483 – 18.2.1546

LUTHER – OMANTUNNON IHMINEN

Yliherkkä (sairas) omatunto

Ennen TORNIKOKEMUSTAAN, Luther kävi ankaraa painiskelua yliherkän, sairaaloisen omantunnon kanssa:

”Hätänsä ahdistamana Luther turvautui korkeimpaan kaikista kirkon sakramenteista, jota nominalistinen teologia eniten ylisti: rippisakramenttiin ja erikoisesti ns. kenraalirippiin eli suureen rippiin. Luostarisääntöjen mukaan hänen oli ripittäydyttävä ainakin joka viikko, mutta kuumimman kilvotuksensa aikana Luther ripittäytyi joka päivä, jopa useammankin kerran päivässä...

Lutheria piiskasi ripittäytymään sairastunut omatunto... Mutta jonkin tunnin perästä veli Martti tuli takaisin jälleen valittamaan, että epäilykset ahdistivat häntä. Silloin rippi-isä menetti kärsivällisyytensä ja rankaisi häntä, kuten Luther itse on kertonut. Lutheria jäi aina hänen ripittäytyttyään vaivaamaan ajatus, että hän oli mahdollisesti ripittäytynyt väärin, unohtanut jotakin tai ennen kaikkea tehnyt rippunsa ilman vilpitöntää katumusta” (Olavi Kares, Luther, ss.280-282).

TORNIKOKEMUKSEN JÄLKEEN

*”Hän (Luther) syvimmältään ei huolehtinut muusta kuin oman sielunsa pelastumisesta, oikealla kohdalla pysymisestä **Jumalan ja omantunnon edessä**” (Kares, Luther, s.154).*

*”Luther oli **taistelijanakin ennen kaikkea omantunnon ihminen**. Omatunto johti hänet taistelijan tielle, ja omatunto oli hänen vartijansa siinä jokapäiväisessä sodassa, miksi hänen elämänsä muodostui. **Yrjö Alanen** sanookin kuvaavasti, että **omatunto on ollut inhimillisesti katsoen Lutherin kohtalona**. Katseltaessa hänen vaelluksensa viittamerkkejä havaitaan, että **omatunto johti hänet tielle, missä hänestä tuli uskonpuhdistaja**. Omantunnon velvoittamana hän naulasi teesinsä Wittenbergin linnankirkon oveen. Omatunto kielsi häntä peruuttamasta piirtoakaan totuudesta, mikä hänelle oli kirkastunut. Omatunto oli hänen*

tukensa Wormsin valtiopäivillä. Omatunto teki hänestä profeetan. Hän oli alusta loppuun asti omantunnon taistelija. Hyvä omatunto oli hänelle samaa kuin usko Kristukseen. **Paha omatunto oli sen sijaan hänelle pelottava vihollinen.** Hän on itse sanonut: 'Ei ole muuta niin suurta surun ja murheen syytä kuin syyllinen omatunto, joka on vaivattuna ja hädissään. – **Ei mikään tuota sellaista tuskaa ja murhetta kuin paha omatunto**' (emt.ss.167,168).

"Luther vastasi maallisten tuomareiden häneen kohdistuviin syytöksiin Wormsissa (18.4.1521) – **tässäkin hän vetosi omaantuntoon:** "Teidän Keisarillinen Majesteettinne pyytää minulta vastausta ilman sarvia ja hampaita. Minä tahdon siis antaa sellaisen. Minä en usko paaviin enempiä kuin kirkolliskokouksiinkaan, sillä **on aivan ilmeistä, että molemmat ovat usein erehtyneet ja antaneet itseään vastaan ristiriitaisia lausuntoja.** Sen tähden olen kirjoittanut kirjani vain Jumalan sanaan ja omantuntoni vaatimuksiin perustuen. Ellei minua kumota Jumalan oman sanan todistuksilla tai muilla selvillä ja ilmeisillä syillä, niin en voi enkä tahdo peruuttaa tai oikaista ainoatakaan kirjoittamaani sanaa. **Sillä on väärin, vahingollista ja vaarallista tehdä mitään vastoin omantuntonsa vaatimusta.** Jumala minua auttakoon! Amen" (Hjalmar Holmquist, Martti Luther, s.76).

"Hänet julistettiin tosin Wormsissa huhtikuussa 1521 valtakunnan-kiroukseen, mikä merkitsi, että **kuka tahansa sai ilman rangaistusseurauksia tappaa hänet**" (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.46).

"Hänellä oli arka omatunto ja herkkä sydän, joka usein oli vapissut Jumalan kasvojen edessä" (Kares, Luther, s.217).

"Hän ei osannut etsiä sivuteitä ja oikopolkuja, vaan **omantunnonihmisenä oli aina ehdottomuuden edessä**" (emt.s.273).